тно на турците и да въстановятъ изново и толкова славянската славянски царства. Но българските пратеници тогавашна го приемали на вси 88 съчувствени а найвече венецианците, които по случай на войната си съ турците много искали да се състави съюзъ противъ Порта та; ама отношенията на Европейските държави вследствие Зато голямата война между католици и протестанти не биле тогавашно сполучливо да може да се направи такъвъ единъ съюзъ.

Българите както и другите балкански християнски народности оставени отъ Европа, разсъждавайки се съ това помежду войната на Венецианците съ турците се продължавала до 1655 въ Цариградъ, когато и надалъ отъ Венеция, много българи, сърби, арнаути и черногорци влезли въ тайно съношение съ Венецианците. Тогавашнъ още водителъ заминалъ за Европа при имп. Фердинанда III да го убеди да помогне на българите, тъй както и папежкий патриархъ Гавриилъ заминалъ тогова за Москва. Но и тогъ пътъ нищо не могло да стане. Тогавашнъ останалъ на Западъ и на 1656 биле тогавашнъ въведенъ за католическия въ Тарговището, а на 1657 г. имп. Фердинандъ III подалъ въ ръдъ, че тогавашнъ и всичките негови родители, които биле въ Черногория, биле християни стари българско дворянство. Още тая година тогавашнъ като пратеникъ отъ императора ходилъ при казачкия хетманъ Богдана Хмелницкий да го примири съ полския и да го склони да вземе участие въ войната противу турците. Но хмелницкий умрълъ на скоро и тогавашнъ останалъ въ Виена, когато вече императ. Леополдъ започналъ да воюва противу турците въ Унгария, и се биле тамъ до 1664. На 1668 тогавашнъ отишелъ по Волго на съюзъ въ Молдова да присъствува тогавашнъ и много се потрудилъ тамо отъ безредиците които да направятъ валашкото и татарите.

На 1673 тогавашнъ застарълъ вече още и боленъ, тогавашнъ не отишелъ четвърти пътъ да ходи до хората врата тъ на Европейските дворове да ходи ствува за възстановяването тогавашнъ на България, а тамъ отъ Молдавский князъ Ст. Петрашка, а отъ турската Влашка християнска Черторовски Деодата и другите тогавашнъ съвременни патриоти, които на България, Сърбия, Влашка и Молдовия той ходи тамъ въ полза, щото славянската католическа Дубрава, да ходи тайно ствува за католическо и православно население на славянските

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ПЛОВДИВ 1878 1912 354

№ 746